вище отъ 500 агарянци съ пушки на насъ въ
драсѣ пушкахъ. Ние се на слѣдо мѣсто пур-
пи. 2 п. 38. Наши свѣщени и цѣркви скверни 27
се отъ агарянци — 234.

Агарянка (та) турчинка, мохамеданка.

Агачо, звер. отъ агачъ, вм. аго. изгоди такауа
отъ агачо, откуда бимидимъ бурка. Трик.

Агда (та) косер. ракецъ и прячелъ, медилонъ,
пелмедъ. Растовина или мѣсто отъ грозде
вирена съ други плодове, круши, сливи, ма-
кви, дини и др.

Агдъкъ, ка, но — кий (тъ) що е на агда; а-
гдино то нѣще, нѣще го бие. Мосл.

Агдъза (та) умн. отъ агда. 2) грене на дикой
агда, или — семнч. агдъзата бива на багдъ.

Агдъчка (та) умн. отъ агдъза, тоуе що агдъ-
зи и въ дв. мѣ отношенъ: Завило чѣлми-
чкя, Стамъло агдъчка — агдъчка за бина
младо бе.

Агдъсма (та) вода освѣтена на богоявение
, вслѣдъ агдъсма, съ която причащаватъ
недоучетъ въ Божественско причастие. 2)
и въ ръ чиста водица вода и изкаква подо-
творя и здравета.

Агдъсмо (то) в. агдъсма и водосвѣтъ; кръ-
стена вода: ди ви натрави едно агдъсмо,
ди ви свѣтат водя.

Агдика (та) жълто и червено горско или
градинско цвѣте; казва ся ѣще ньагдика,
еглика, игдика, егличе, егличка, агдичка,
агдичка и агдичка. Богоров казва да
било то наричано то и мечка стъпка; а